

“Ας μετατρέψουμε τη χαρά σε κινητήριο δύναμη”

Μητροπολιτικό Έργο / Ι.Μ. Βεροίας, Ναούσης και Καμπανίας

Την Τετάρτη 23 Οκτωβρίου το απόγευμα στον Ιερό Προσκυνηματικό Ναό του Αγίου Δημητρίου Θεσσαλονίκης πραγματοποιήθηκε η Ακολουθία του Επιταφίου του Αγίου Δημητρίου.

Προ της ενάρξεως πραγματοποιήθηκε στα προπύλαια του Ιερού Ναού η υποδοχή των Ιερών Εικόνων του Αγίου Γεωργίου του Περιστερεώτα και του Αγίου Ιωάννου του Βαζελώνος, οι οποίες ήρθαν μαζί με την Μητέρα του Ποντιακού Ελληνισμού, την Ιερά Εικόνα της Παναγίας Σουμελά, να συνορτάσουν με τον Μεγαλομάρτυρα Άγιο Δημήτριο.

Της Ιεράς Ακολουθίας προεξήρχε, κατόπιν αδείας και ευλογίας του Παναγιωτάτου Μητροπολίτου Θεσσαλονίκης κ. Ανθίμου, ο Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Βεροίας, Ναούσης και Καμπανίας κ. Παντελεήμων, ο οποίος κήρυξε και τον θείο λόγο.

Η ΟΜΙΛΙΑ ΤΟΥ ΣΕΒ. ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΤΟΥ ΒΕΡΟΙΑΣ

«Μέγας ἀντιλήπτωρ Θεσσαλονί-κης ὥφθης, Δημήτριε, ἐν πᾶσι».

Τόν στίχο αὐτό τῶν ἐγκωμίων πρὸς τιμὴν τοῦ ἁγίου ἐνδόξου με-γαλομάρτυρος Δημητρίου τοῦ μυ-ρο-βλύτου, τοῦ κραταιοῦ προστά-του καὶ πολιούχου τῆς Θεσσαλονί-κης, ψάλαμε καὶ ἐμεῖς πρό ὀλίγου μέ συγκίνηση καὶ κατάνυξη ἐνώ-πιον τῶν ἱερῶν καὶ μυροβλύτων λειψάνων του, ἔχοντας τὴν εὐλογία καὶ τὴν ἄδεια τοῦ Παναγιωτάτου Μητροπολίτου Θεσσαλονίκης κυρίου Ἀνθίμου, καὶ ὁ νοῦς μας τα-ξίδευσε στὴν ἱστορία αὐτῆς τῆς πό-λεως καὶ στίς θαυμαστές ἐπεμ-βά-σεις τοῦ καλλινίκου μάρτυρος τοῦ Χριστοῦ καὶ φιλοπόλιδος ἁγίου γιὰ τὴ σωτηρία της.

Ἀναρίθμητες ὄντως οἱ φορές πού προσέτρεξε ὁ ἅγιος μεγαλομάρτυς Δημήτριος ἄρωγός καὶ συμπαρ-στά-της τῶν συμπολιτῶν του, εἴτε γιὰ νά τοὺς σώσει ἀπὸ τοὺς ἐχ-θρούς πού τὴν πολιορκοῦσαν, εἴτε γιὰ νά τοὺς ἀπαλλάξει ἀπὸ λιμούς καὶ λοιμούς, εἴτε γιὰ νά τοὺς προ-στατεύσει ἀπὸ «τὴν φοβερά τοῦ σεισμοῦ ἀπειλή». Καὶ ὅλες αὐτές οἱ θαυματουργικὲς ἐπεμβάσεις τοῦ μυροβλύτου ἁγίου γιὰ τὴ σωτηρία τῆς πατρίδος του καὶ τῶν κατοί-κων της ἐδραίωσαν τὴν ἐμπιστο-σύ-νη τῶν Θεσσαλονικέων στὴν προ-στασία του καὶ σφυρηλάτησαν δεσμούς ἀκαταλύτους σεβασμοῦ καὶ ἀγάπης πρὸς τόν μεγαλῶνυμο μάρτυρα, τόν προστάτη καὶ ἔφορό τους. Καὶ οἱ δεσμοὶ αὐτοὶ μέ τό πέρασμα τῶν αἰώνων γινόταν ὅλο καὶ πιο ἰσχυροί, ὥστε νά μὴν μπο-ρεῖ κανεὶς νά διακρίνει τόν ἅγιο ἀπὸ τὴν πόλη του,

καί τή Θεσσα-λο-νίκη από τόν ἔνδοξο πολιοῦχο της. Γι' αὐτό καί παρότι ἡ φήμη καί τά θαύματα τοῦ μεγαλομάρ-τυ-ρος ἁγίου δέν περιορίσθηκαν στή γενέτειρά του ἀλλά ἐξαπλώθηκαν σέ ὅλη τήν οἰκουμένη, ὥστε νά εἶναι προσφιλῆς καί σεβαστός σέ ὅλον τόν χριστιανικό κόσμον καί δικαί-ως νά ἀποκαλεῖται «ὑπέρμα-χος τῆς οἰκουμένης», εἶναι νά ἀ-δύνατο νά ἀναφερθεῖ κανεῖς στή Θεσσαλονίκη, χωρίς νά φέρει στόν νοῦ του καί τόν μεγαλομάρτυρα πολιοῦχο της, ἀλλά καί εἶναι ἀδύ-νατο νά μνημονεύσει κανεῖς τόν μυροβλύτη ἅγιο χωρίς νά μνησθεῖ καί τῆς πατρίδος του, τῆς Θεσσα-λο-νί-κης.

Αὐτόν τόν σεβασμό, τήν ἀγάπη καί τήν ἀφοσίωση πρὸς τόν ἅγιό μας, τόν συμπαθέστατο μάρτυρα Κυρίου, ἐκφράσαμε καί ἐμεῖς ἀπό-ψε, Θεσσαλονικεῖς καί παρεπίδη-μοι εὐλαβεῖς προσκυνητές τοῦ ἱε-ροῦ ναοῦ καί τοῦ χαριτοβρύτου λει-ψάνου του, τό ὁποῖο ἡ ἀγάπη τοῦ ἁγίου Δημητρίου πρὸς τήν πόλη του καί τόν εὐσεβῆ λαό της εὐ-δόκησε νά ἐπιστρέψει πρὶν ἀπό 41 χρόνια, τή στιγμή πού οἱ Θεσ-σα-λο-νικεῖς δοκιμαζόταν ἀπό τόν φοβερό σεισμό, γιά νά τοὺς προ-στα-τεύσει καί νά τοὺς σώσει, γιά νά τοὺς στηρίξει καί νά τοὺς πα-ρη-γορήσει, γιά νά ἔχουν καί πάλι τή σωματική του παρουσία κοντά τους, γιά νά αἰσθάνονται καί πάλι τήν εὐωδία τοῦ μύρου του.

Αὐτή τήν παρουσία, τή ζωντανή παρουσία τοῦ προστάτου καί πολι-ού-χου μας ἁγίου ἐνδόξου μεγαλο-μάρτυρος Δημητρίου τοῦ μυρο-βλύ-του, αἰσθανθόμεθα καί ἐμεῖς αὐτή τήν ὥρα.

Καί ἔάν, κατά τόν ἱερό ὕμνογρά-φο, ἡ θειοτάτη καί ἄμωμος ψυχή τοῦ ἀοιδίμου Δημητρίου ἔχει ὡς κα-τοικητήριον τήν οὐράνιον Ἰε-ρου-σαλήμ, ἐνῶ τό πανέντιμον καί ἀθλητικώτατον σῶμα του τόν πε-ρί-κλυτον τοῦτον ναόν, ἐμεῖς αἰ-σθα-νόμεθα ὅτι ὁ ναός αὐτός εἶναι οὐράνιος Ἱερουσαλήμ, διότι ἐδῶ δέν εὐρίσκεται μόνον ὁ πανέν-δο-ξος ἀθλητής καί μάρτυς τῆς ἀλη-θείας Δημήτριος ὁ μυροβλύτης, ἀλλά καί ὁ ἅγιος μεγαλομάρτυς καί τροπαιοφόρος Γεώργιος, τοῦ ὁποίου τήν ἱστορική εἰκόνα ἀπό τήν ὁμώνυμη μονή τοῦ Περιστε-ρεῶ-τα τοῦ Πόντου, ὑποδεχθήκαμε σήμερα, μαζί μέ τή σεπτή εἰκόνα τοῦ μερίζονος ἐν γεννητοῖς γυναι-κῶν, τοῦ τιμίου Προδρόμου, κει-μή-λιο ἱερό τῆς ἱστορικῆς μονῆς τοῦ Βαζελῶνος, πού ἤρθαν ἀπό τά ἀντίστοιχα προσκυνήματα τῆς Ἰε-ρᾶς Μητροπόλεως Ἐδέσσης, Πέλ-λης καί Ἀλμωπίας καί τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Σερβίων καί Κοζά-νης, γιά νά συντροφεύσουν τή χα-ριτόβρυτο καί θαυματουργό εἰκό-να τῆς Παναγίας Σουμελᾶ, ἡ ὁποία ἤρθε πρίν ἀπό ἡμέρες γιά νά εὐλο-γήσει τά τέκνα της, τόν Ποντιακό Ἑλληνισμό τῆς Θεσσαλονίκης καί ὅλους τούς Θεσσαλονικεῖς, καί νά τιμήσει μέ τή χάρη καί τήν εὐλο-γία της τούς ἑορτασμούς ἐπὶ τῇ μνή-μη τοῦ πολιούχου τῆς Θεσσα-λονίκης, ἀγίου Δημητρίου τοῦ Μυ-ρο-βλύτου, τῶν ἐλευθερίων τῆς πόλεως ἀλλά καί τῆς ἐπετείου τῶν ἑκατό ἐτῶν ἀπό τή Γενοκτονία τῶν Ποντίων.

Πῶς νά μήν αἰσθανόμεθα, λοι-πόν, καί ἐμεῖς ὅτι εἴμεθα ἀπόψε στήν οὐράνιο Ἱερουσαλήμ, ὅτι ἐν-τρυ-φοῦμε στή χάρη καί δεχόμεθα τήν εὐλογία τῆς Ὑπεραγίας Θεο-τό-κου, τῆς Παναγίας Σουμελᾶ, τοῦ ἀγίου ἐνδόξου προφήτου Προδρό-μου τοῦ Βαζελῶνος καί τῶν ἁγίων καί ἐνδόξων μεγαλομαρτύρων Δη-μη-τρίου τοῦ μυροβλύτου καί Γεωρ-γίου τοῦ τροπαιοφόρου;

Πῶς νά μήν αἰσθανόμεθα τήν πλη-σμονή τῆς χαρᾶς πού ἀπορρέει ἀπό τήν κοινωνία μέ τόν Θεό καί τούς ἁγίους του; Πῶς νά μήν νιώ-θουμε τήν καρδιά μας «καιομένη» καί νά μήν ἐπαναλαμβάνουμε τόν λόγο τοῦ μαθητοῦ τοῦ Κυρίου στό ὅρος τῆς Μεταμορφώσεως: «κα-λόν ἐστὶν ἡμᾶς ὧδε εἶναι».

Ἄς μήν ἀρκεσθοῦμε ὅμως στή συγ-κίνηση καί στή χαρά τῆς στιγ-μῆς αὐτῆς. Ἄς μετατρέψουμε τή συγκίνησή μας σέ κατάνυξη καί τήν κατάνυξη σέ ἀγώνα πνευμα-τικό γιά νά μιμηθοῦμε τήν ἀγνό-τη-τα, τήν καθαρότητα, τόν ζῆλο, τήν πίστη καί ἁγιότητα τῶν οὐρα-νί-ων ἐπισκεπτῶν μας.

Ἄς μετατρέψουμε τή χαρά πού αἰ-σθα-νόμεθα σέ κινητήριο δύναμη γιά νά ἀντιμετωπίσουμε τούς πει-ρα-σμούς καί τίς δοκιμασίες μέ τίς ὁποῖες ἐπιχειρεῖ ὁ ἀντίδικος νά μᾶς ἀποθαρρύνει καί νά μᾶς ἀπα-γοη-τεύσει στήν πορεία μας πρὸς τήν ἐν Χριστῷ ζωή.

Ἄς ἀξιοποιήσουμε τήν εὐλογία καί τή χάρη πού λαμβάνουμε ἀπό-ψε ἀπό τή θαυματουργό εἰκόνα τῆς Παναγίας τῆς Σουμελᾶ, τά μαρ--τυρικά καί μυρόβλυτα ἱερά λείψανα τοῦ ἀγίου μεγαλομάρτυ-ρος Δημητρίου, καί τίς ἱστορικές εἰκόνες τοῦ ἀγίου Ἰωάννου τοῦ Προδρόμου τοῦ Βαζελῶνος καί τοῦ ἀγίου μεγαλομάρτυρος

Γεωρ-γίου τοῦ Περιστερεῶτα, γιά νά ζοῦ-με ἀπό ἐδῶ, ἀπό τή γῆ, κα-θημερινά στήν οὐράνιο Ἱερουσα-λήμ, γιά νά ζοῦμε ἀπό ἐδῶ τή βα-σιλεία τοῦ Θεοῦ, τήν ὁποία ἀπο-λαμβάνει ἡ Παναγία μας καί οἱ ἅγιοί μας, οἱ ὁποῖοι εὐχόμαι τα-πεινῶς ἀλλά ὀλοκαρδίως καί εὐ-χαριστώντας θερμά τόν Παναγιώ-τατο Μητροπολίτη Θεσσαλονίκης καί πολυσέβαστο ἀδελφό κύριο Ἄνθιμο, πού εὐγενῶς καί φιλαδέλφως μοῦ παρεχώρησε ἀπό--ψε τόν θρόνο του καί μοῦ ἔδωσε τή εὐκαιρία νά χοροστα-τή-σω στήν Ἀκολουθία τῶν Ἐγκωμί-ων τοῦ Ἁγίου Δημητρίου, νά σκέ-πουν καί νά προστατεύουν πάντο-τε τήν ἁγιοτόκο πόλη τῆς Θεσσα-λο-νίκης, τόν Ποιμενάρχη της καί τόν εὐσεβῆ κλῆρο καί λαό της, καί τόν Ποντιακό Ἑλληνισμό.